

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

7. december 2012

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 73 (Alm. del) af 25.
november 2012 stillet efter ønske fra Kristian Thulesen Dahl (DF)

Spørgsmål

”Mener ministeren, at han har lovhjemmel til at blande sig i en forhandling om løn- og arbejdsvilkår mellem de ansatte i SAS og selskabet SAS, som den danske stat er aktionær i, og i bekræftende fald bedes ministeren oplyse, hvilken hjemmel/bemyndigelse der er tale om.”

Svar

Forhandlingerne om nye overenskomster i SAS er foregået mellem ledelsen i SAS og de relevante fagforeninger. Som aktionær i SAS har staten ikke deltaget i forhandlingerne.

Baggrunden for forhandlingerne var den plan, 4XNG, som SAS' ledelse havde fremlagt med henblik på at gøre SAS konkurrencedygtigt, og som indeholdt væsentlige omkostningsreduktioner i forhold til det flyvende personale, jf. aktstykke 27. af 13. november 2012.

For SAS' største aktionærer og SAS' banker har det været afgørende, at SAS bliver konkurrencedygtigt, hvis de skulle stille en kreditfacilitet til rådighed. Derfor er den nye kreditfacilitet betinget af, at SAS har indgået nye overenskomster, der medfører omkostningsbesparelser mindst svarende til dem, der er forudsat i 4XNG-planen.

Da den nye kreditfacilitet er afgørende for tilliden til SAS blandt selskabets kunder og leverandører, kunne det have haft væsentlige konsekvenser for SAS, hvis der ikke blev indgået nye overenskomster og grundlaget for den nye kreditfacilitet derved ikke blev tilvejebragt.

Formålet med finansministerens kontakter med de faglige organisationer var alene at gøre denne præmis klar og opfordre til indgåelsen af de nye overenskomster, som selskabets ledelse anså som en afgørende forudsætning for, at SAS kunne blive konkurrencedygtig og dermed have en fremtid.

Kontakter til de faglige organisationer udgør endvidere ikke et brud på de principper, der ligger til grund for statens styring af sine selskaber.

Udgangspunktet for styring af statens selskaber er et armslængdeprincip. Det er således bestyrelsen, der på vegne af ejerne har ansvaret for og kompetencen til at træffe de beslutninger, der tjener selskabet og dermed ejerne bedst muligt. Heri ligger også, at den minister, der varetager ejerskabet, skal have respekt for bestyrelsens beslutningskompetence og undlade at blande sig i den daglige drift.

Formålet med kontakter til de faglige organisationer var imidlertid netop at understøtte SAS' bestræbelser i at indgå de nye overenskomster, som ledelsen anså som en afgørende forudsætning for, at SAS kunne blive konkurrencedygtig og derved have en fremtid. Kontakterne var dermed hverken udtryk for manglende respekt for bestyrelsens beslutningskompetence eller mere generelt armslængdeprincippet.

Endelig skal det bemærkes, at armslængdeprincippet ikke udgør en retlig bindende regel, men alene et princip, der er etableret, fordi det under normale forhold vurderes hensigtsmæssigt. Armslængdeprincippet tjener det dobbelte formål (i) at beskytte en minister mod politisk pres for at gribe ind over for stort og småt og (ii) at beskytte selskabet mod utidig politisk indblanding.

Da de faglige organisationer blev kontaktet på eget initiativ, og da der blev handlet entydigt i selskabets interesse, er der ikke tale om brud på de formål, som armslængdeprincippet skal varetage.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon